

Finansudvalget og detses Ønske, og allerede deri ligger, at jeg ikke kan anbefale det høje Ting at udstemme det.

Madsen-Mygdal: Efter at have hørt det ærede 5te Medlem for 2den Kredss (Runn) begrunde de to Vædringsforslag, han har stillet, har jeg fundet det rigtigt at gøre et Par Bemærkninger. I sin Motivering for de stillede Vædringer kom den ærede Forslagsstiller til at fremhæve, at Forslagene oprindelig vare fremkomne fra socialistisk Side, og det forbavtede ham, eller han fandt, at det var et stærkt Stykke — jeg huffer ikke Ordene ganske nøje, de Ord, han brugte — at en konservativ Minister kunde optage et Forslag, som kom fra socialistisk Side. I den Anledning vil jeg blot sige, at jeg kender ikke noget til Forslagets Oprindelse, jeg ved ikke, om det er kommet fra den ene eller fra den anden Side. Jeg ved nok, at der i det andet Ting var nogen Strid om, hvem der skulde have Væren for dette Forslag, men det er en Strid, jeg ikke kender noget til og ikke vil kende noget til, og som jeg derfor ikke vil befatte mig med. Jeg ser kun paa, hvad der foreligger. Forslaget er et Forslag fra den højtærede Trafikminister, og det er tiltraadt af hele Udvalget i det andet Ting — altsaa ikke blot af en enkelt Side — og naar man fra alle Sider har været enig om det i det andet Ting, forekommer det mig, at der ikke er Grund til at skabe ny Konfliktpunkter, ny Stridspunkter mellem Tingene i denne Anledning for der ved yderligere at vanskeliggøre Finanslovens Behandling. Dernæst finder jeg Forslaget saa saglig begrundet, som tænkes kan. Forslagene, navnlig det første, angaa nogle Banearbejdere, som for Tiden have en Dagløn af 1 Kr. 70 Ø. i de første 8 Aar, hvorefter de faa 1 Kr. 90 Ø., saa vidt jeg ved, for at arbejde 10—12 Timer daglig. Forslaget, der er vedtaget i Folketinget, gaar jo ud paa, at der lægges 10 Ø. pr. Dag til disse Lønninger, saa den lavere bliver 1 Kr. 80 Ø. og den højere 2 Kr. Jeg finder dette Forslag om en Lønforhøjelse meget bestemt, og det er ikke værdt at tage saa stærkt paa Vej i den Anledning. Det er ikke nogen overdreven, tværtimod en meget bestemt, Løn, og jeg finder det derfor naturligt, om dette høje Ting følger den højtærede Minister og det andet Ting paa dette Punkt og altsaa stemmer mod det ærede Medlems Forslag.

Andersen: Jeg har tilladt mig at forlange Ordet i Anledning af de uden for Betænkningen af det ærede 5te Medlem for

2den Kredss (Runn) stillede Vædringsforslag. Jeg fik det Indtryk af det ærede Medlems Motivering af sine Vædringsforslag, at det ikke just var overordentlig venlige Følelser, det ærede Medlem nærede over for de Bestræbelser, der gøre sig gældende blandt de fattige Arbejdere for at hæve deres økonomiske Kaar en lille Smule. Den Lønningsforhøjelse, her er Tale om, er saa grumme lille og bestemt, at det maa forbavse, at den kan afføde en saa stærk Modstand som den, der bliver ydet fra det ærede Medlem. Jeg maa maaste minde om, at de Arbejdere, her er Tale om, Gang efter Gang have banket paa Lovgivningsmagtens Dør for at frembære deres bestedne Ønsker om en lille Forbedring i deres Kaar. Nu er det endelig i Aar lykkedes at bevæge den højtærede Minister og det høje Folketing til at indrømme dem disse smaa Forordninger, og det vilde altsaa være en Skuffelse, man beredte disse Arbejdere, der nu tro at have erhvervet en Lønningsforhøjelse, hvis det høje Ting fulgte det ærede 5te Medlem for 2den Kredss. Det ærede Medlem drog en Parallel mellem de Arbejdere, her er Tale om, og Vandarbejdere i Almindelighed. Det ærede Medlem mente, at Vandarbejdernes Kaar stode langt under disse Arbejdernes, saaledes som deres Løn nu er, og dette Forhold vilde blive yderligere forrykket, hvis de Arbejdere, der her er Tale om, fik en yderligere Lønningsforhøjelse. Jeg skal villig give det ærede Medlem Ret i, at Vandarbejdernes Kaar paa mange Steder ere meget daarlige, meget slette, men det forekommer mig ikke, at man derfor skulde holde andre Klasser af Arbejdere nede i de samme daarlige Kaar. Der er saa meget mindre Grund dertil, som disse Arbejdere, her er Tale om, ere Statsarbejdere, Arbejdere, der faa deres Løn af Staten, og Staten hører jo dog til de Arbejdsgivere, som uden at se synderlig paa den øvrige Konkurrence i Landet, vil kunne indrømme sine Arbejdere en noget bedre Løn, end mange af de øvrige Arbejdere have, der staa i private Arbejdsgiverses Tjeneste. Det forekommer mig, at det i det hele taget vilde være rigtigt, om Staten som Arbejdsgiver gif foran med et godt Eksempel for de private Arbejdsgivere. Ser man hen til den Dagløn, disse Jærnbaneanarbejdere have, og som det ærede Medlem selv angav til 1 Kr. 70 Øre, maatte man snarere undre sig over, forekommer det mig, at disse Arbejdere ere i Stand til at komme ud af det, at klare de Udgifter, der ere nødvendige til Ernæring af dem selv og deres maaste mange Gange store Familier. Sammentegner man deres Løn, selv med den paatænkte Lønningsfor-